

Seanovih prvih 1000 km ✈️

Kot sem napovedal v prejšnji objavi, sva se lotila izziva – poskusiti obleteti 1000 km. Napoved je bila sicer vrhunska, a realnost malo manj prijazna. Temperatura je zaostajala za skoraj 2 °C glede na napovedan čas, vedela pa sva, da morava za uspeh vzleteti pred 12. uro.

Vzletela sva ob 11.18 v plavo. Do prve točke je bilo pravo mučenje – vroče 🔥, nizko in brez oblakov. Prvi pravi oblaki so se pojavili šele po približno 100 km letenja proti zahodu. Takrat pa se je začelo tisto pravo, sanjsko letenje 🥰✈️.

Na najbolj oddaljeni točki sva bila kar 370 km stran od Kiripotiba, najine točke vzleta. Oblaki na jugu so segali preko 5000 m, dviganja pa so bila 4–6 m/s – res noro!

Zadnjo uro letenja sva imela nekaj težav, saj so oblaki dobesedno razpadali pred nama, dviganja pa so bila do max 2 m/s.

To je Seanovih prvih 1000 km 🏆. Do sedaj je bil njegov najdaljši solo prelet 50 km. Lahko rečem, da je naloga uspela ✅: naučiti Seana centriranja, iskanja dobrih energijskih linij, upravljanja s flapi in mu pokazati, kako izgleda 1000-kilometrski prelet (prostih 1000km).

Danes je najin zadnji dan – in ja, ponovno poskusiva 1000 km.

Hvala vsem, ki ste brali blog. Namen bloga je bil, da vam predstavim Namibijo ter da mogoče še koga spodbudim, da se udeleži letenja tukaj ✈️. Z veseljem delim več podrobnosti privat.

Lp,

Toni